

Bp Ignacy Dec

Św. Jan Paweł II widziany przez pryzmat czytań mszalnych

VI Niedzieli Wielkanocnej

Wałbrzych, 17 maja 2020 r.

Homilia wygłoszona w kościele p.w. św. Franciszka z okazji świętowania stulecia urodzin św. Jana Pawła II

Wstęp

Czcigodni bracia kapłani na czele z ks. Piotrem, proboszczem tutejszej parafii;

Drodzy członkowie zespołu muzyczno-wokalnego, o nazwie: Stowarzyszenie Ludzie św. Jana Pawła II;

Drodzy bracia i siostry, obecni na tej wieczornej, niedzielnej Eucharystii!

Proponuję, abyśmy popatrzyli przez pryzmat dzisiejszych czytań mszalnych na postać św. Jana Pawła II z racji świętowania stulecia jego urodzin i także na nas, żyjących dziś w klimacie pandemii koronawirusa i różnych niepokoi w życiu społeczno-politycznym i gospodarczym.

1. Apostolskie i nasze bierzmowanie

Św. Łukasz autor Dziejów Apostolskich, ewangelista i historyk apostolskiego Kościoła, w dzisiejszym pierwszym czytaniu opowiada nam o pracy ewangelizacyjnej w Samarii. Po śmierci diakona Szczepana w Jerozolimie, gdy nasiliło się prześladowanie chrześcijan w tym mieście, niektórzy Apostołowie udali się na ewangelizację do innych miast i miejscowości, gdzie było spokojniej. Apostoł Filip przybył do Samarii, która leżała na północy Palestyny. Autor pisze, że ewangelizacja była owocna: "Z wielu bowiem opętanych wychodziły z wielkim krzykiem duchy nieczyste, wielu też sparaliżowanych i chromych zostało uzdrowionych. Wielka zaś radość zapanowała w tym mieście" (Dz 8,7-8). Kiedy Apostołowie w Jerozolimie dowiedzieli się, że Samaria przyjęła słowo Boże, że wielu słuchaczy przyjęło chrzest, wysłali do nich Piotra i Jana, którzy przyszli i modlili się za nich, aby mogli otrzymać Ducha Świętego "Wtedy Apostołowie wkładali na nich ręce, a oni otrzymywali Ducha Świętego" (Dz 8,17).

Było to jedno z pierwszych bierzmowań. Do naszego kraju 41 lat temu, w czerwcu 1979, r. przybył z Rzymu następca św. Piotra, by dokonać bierzmowania dziejów. Sam tak nazwał swoją posługę. Wtedy na Placu Zwycięstwa w Warszawie modlił się: "Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, Tej Ziemi". Było to umocnienie Duchem Świętym. Ta

wizyta Papieża Polaka zapoczątkowała zmiany w naszej Ojczyźnie. Mówimy, że naród powstał z kolan. Papież obudził w nas poczucie godności i sprzeciwił się stosowanym praktykom przez ówczesnych włodarzy naszego kraju. Szybko zaczęły się dziać, podobnie - jak kiedyś w Samarii - nadzwyczajne, dotąd nie spotykane, rzeczy. Naród upomniał się o swoje prawa, zaczął się organizować.

Nasze świętowanie stulecia urodzin naszego wielkiego Papieża ma nas też obudzić, byśmy pamiętali o jego nauczaniu, byśmy uwierzyli na nowo w moc Ducha Świętego, którego otrzymaliśmy podczas bierzmowania i którego otrzymujemy podczas każdej Eucharystii.

Przejdźmy do drugiego czytania, wyjętego z Pierwszego Listu św. Piotra Apostoła.

2. Rozumna, poparta czystym sumieniem, obrona wiary

Apostoł powiedział: "Najdrożsi: Pana Jezusa Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienie tej nadziei, która jest w was"(1 P 3,15). Moi drodzy św. Jan Paweł II w swoim nauczaniu przytaczał przekonujące argumenty wzięte z objawienia, ale także z filozofii i historii, argumenty za wiarą. Ukazywał logiczność i zasadność prawd wiary. Jest to dla nas wskazówka, abyśmy poszerzali naszą świadomość religijną, abyśmy częściej czytali Pismo Święte, byśmy słuchali dobrych audycji, dobrych programów religijnych, np. Radia Maryja, czy w Telewizji Trwam, abyśmy czytali prasę katolicką: "Nasz Dziennik", "Niedzielę", "Gościa Niedzielnego" i inne. Ale to jednak jeszcze nie wystarczy! Św. Piotr dalej mówi: "A z łagodnością i bojaźnią Bożą zachowujcie czyste sumienie, ażeby ci, którzy oczerniają wasze dobre postępowanie w Chrystusie, doznali zawstydenia właśnie przez to, co wam oszczerczo zarzucają" (1 P 3,16). Moi drodzy, tak właśnie czynił św. Jan Paweł II. podawał nam w nauczaniu argumenty za tym, co mówił, ale dawał też świadectwo, że ma czyste sumienie. Był po prostu pasterzem jednoznacznym. To, co myślał - mówił, to, co myślał i mówił, to czynił. I tym ujmował ludzi, właśnie taką przejrzystością, zgodnością wiary z życiem. Uczciwym, pełnym miłości działaniem uwiarygadniał swoje nauczanie.

To jest dla nas wskazówka, abyśmy naszą wiarę wyrażali nie tylko w mówieniu, nie tylko w modlitwie, nie tylko w udziale we Mszy św., ale także w prawym postępowaniu, abyśmy czystym sumieniem innych przekonywali, że to, w co wierzymy, jest wartościowe, jest prawdziwe, że jest godne przyjęcia i praktykowania.

I przechodzimy do dzisiejszej Ewangelii.

3. Nie jesteśmy sierotami

Z dzisiejszej Ewangelii weźmy tylko jedno zdanie, zdanie, które brzmi: "Nie zostawię was sierotami. Przyjdę do was" (J 14,18). Przypomnijmy, że św. Jan Paweł II już jako dziewięcioletni chłopczyk stracił swoją mamę Emilię. Być może, że szedł do Pierwszej Komunii ze łąką w oku, gdy widział jak jego koleżankom i kolegom towarzyszyli rodzice a z nim szedł tylko ojciec. Za kilka lat po tym wydarzeniu zmarł mu brat Edmund, który był lekarzem. W dwudziestym pierwszym roku życia, podczas wojny, odszedł do wieczności jego ojciec. Został więc jakby sam, ale nie czuł się nigdy sierotą. Znalazł sobie mamę w osobie Maryi. Wiedział, że mieszka w nim Chrystus, że jest napełniony Duchem Świętym. Być może, że pamiętał o słowach Pana Jezusa z dzisiejszej Ewangelii: "Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was" (J 14,20).

Moi drodzy, pamiętajmy i my, że jako wierzący nigdy nie jesteśmy sami. Jest z nami Chrystus, tak jak był z Apostołami, którym mówił: "Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was". (J 14, 20). To są słowa także dla nas. Traktujmy je na serio.

Zakończenie

Moi drodzy, cieszę się bardzo, że Wałbrzych pamięta o Ojcu św. Janie Pawle II. Przypomnę, że w tym mieście mamy trzy żywe pomniki naszego wielkiego Papieża. Pierwszym z nich jest Eucharystia, którą sprawujemy na stadionie "Górnika Wałbrzych", w rocznicę odejścia św. Jana Pawła do wieczności, nieprzerwanie od roku 2005. Drugim żywym pomnikiem w Wałbrzychu jest Hospicjum im. św. Jana Pawła II, gdzie są pielęgnowani ciężko chorzy. I trzecim pomnikiem jest "Stowarzyszenie Ludzie św. Jana Pawła II", które jest zespołem muzyczno-wokalnym, ubogacającym liturgię w tej świątyni, a także w innych kościołach Wałbrzycha, również wspomnianej Mszy św. na stadionie. Dziś w dużej części są tutaj, pośród nas. Drodzy muzycy i śpiewacy, dziękujemy wam za rozślawianie naszego Świętego Papieża.

Drodzy bracia i siostry, dziękujemy Panu Bogu w tej Eucharystii za dar Papieża św. Jana Pawła II, za jego nauczanie i całe jego dzieło ewangelicznego życia. Módlmy się także za "Stowarzyszenie Ludzie św. Jana Pawła II", za nas tu obecnych i za cały Wałbrzych, abyśmy na drogach naszego życia składali świadectwo o Chrystusie w stylu naszego Papieża św. Jana Pawła Wielkiego. Amen.

